

SZÉKYNÉ Dr. FUX Vilma emlékezete

(1916. 05. 20. – 2006. 03. 24.)

A család, a barátok, munkatársak és tanítványok, a föld- és egyéb tudományok művelőinek széles tábora, mindazok, akik tisztelték és szerették, őszinte megrendüléssel fogadták a hírt, hogy a mindig tenni vágyó, alkotó életerejéről közismert, nemzetközi hírű tudós, SZÉKYNÉ Dr. FUX Vilma professzor emeritus megtért neves elődeihez. A 90 évnyi, eredményekben gazdag, munkás életút szinte kitöltötte a fordulatos, drámai változásokkal teli, emberpróbáló XX. századot. Személyében két egyetem nagyra becsült oktató-kutatója, a kőzettan-geokémia, vulkanológia, hidrotermás metallogénia, a metasomatózis és agyagásványosodás elismert szakértője, a tudománytörténet művelője és patrónusa, az „aranygombos” Telkibánya díszpolgára, a Földtani Társulat tiszteleti tagja, egykori társelnöke, több szakosztály vezető személyisége, sikeres tudományszervező és iskolateremtő pedagógus távozott körünkől. Az elhunytat a Debreceni Egyetem saját halottjának tekintette.

2006. április 18-án a Farkasréti Temető Makovecz termében evangélikus szertartás szerint került sor búcsúztatására. Az ország minden részéből érkezett nagyszámú gyászoló gyülekezet kísérte utolsó útjára. A kollégák és tanítványok nevében e sorok írója, a Földtani Társulat képviselőjében VITÁLIS György mondott búcsúbeszédet. A gyászjelentésen szereplő Szabó Lőrinc idézet hűen tükrözi személyiségének családjá, tanítványai, környezete iránt mindenkor megnyilvánuló humanisztikus felelősségérzetét:

*„Fák, csillagok, állatok és kövek
szeressétek a gyermekeimet. ...
Én hozzám mindig csak jók voltatok,
szeressétek őket, ha meghalok.”*

A FUX (korábban FUCHS) család gyökerei a festői környezetben megbújó felvidéki Gölnicbányára, a Szepesség egyik központjáig nyúlnak vissza, ahol a több hullámban, főként a XII. században betelepített thüringiai szászok (cipszerek), jóvoltából korán felvirágzó, várral védett bányavároska jött létre, 1338-tól királyi engedéllyel, fejlett iparral, kereskedelemmel. A viharos évszázadok és tulajdonosváltások közepette nemesfém-, réz- majd később vasérc-bányászatáról híres település egy ideig a hét ún. „alsó bányaváros” központja volt, építményei, bányászati és geológiai gyűjteményei ritkaságokban gazdagok.

Innen indult útjára az iparos családból származó édesapa, FUX Antal (1881–1974), aki középiskoláit Késmárkon végezte, majd 1901-től a budapesti királyi egyetem hallgatójaként sokirányú képzésben volt része. Az otthon maradt idősebb testvér, FUCHS Imre városi építészként megalapozója volt a helyi vízhálózat kiépítésének, s nagyrészt neki köszönhető, hogy Gölnicen a Kárpát-medencében elsők között létesült közvilágítás. Antal 1903-ban került Debrecenbe, ahol a Fiú Felsőkereskedelmi Iskolában vegytant és áruismeretet tanított, s rövidesen igazgatói és tanfelügyelői megbízást is ellátott. Itt ismerkedett meg feleségével, EIBL Annával (1896–1945), aki Nagyszentmiklósról került a cívisvárosba, s a Kereskedelmi elvégzése után nőül ment hozzá. Frigyükből három leány – majd később még egy fiú gyermekük született.

A lányok, sorrendben Vilma, Irén és Margit több ízben nyaraltak Gölnicbányán nagybátyjuknál, így nem szakadtak el a patinás városka hagyományaitól, kultúrájától és a környező természet szeretetétől, ami Fux Vilma életútját mindvégig meghatározta.

Egy felvidéki nyaralás során Margit, egy sajnálatosan félrekezelte betegség miatt, 12 évesen elhunyt. Irén a Magyar Királyi Testnevelési Főiskolán végzett, közismert tornász, 1936-os olimpikon. Tanított Kolozsváron, majd a háború után a Dóczy (később Kossuth Lajos Gyakorló) Gimnáziumban, a Kereskedelmiben (ma Bethlen Gábor Közgazdasági és Postaforgalmi Szakközépiskola), dolgozott megyei szakfelügyelőként, majd a Debreceni Tanítóképző Főiskola tanára lett, akit a debreceni városvezetés 1998-ban Hajós Alfréd Díjjal tüntetett ki.

1930-ban született testvérük, Lajos Debrecenben nevelkedett, de középiskoláit már a fővárosban a Fásori Evangélikus Gimnáziumban fejezte be. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen (ELTE) szerzett vegyész diplomát (1953), majd 4 éven át a Veszprémi Vegyipari Egyetem Analtikiai Kémiai Tanszékén volt tanársegéd, később 1979-ig a Lám-pa- és Villamosság Rt. Üveglabor vezetője.

Fux Vilma a világháború éveit alatti született Debrecen egy belvárosi házában (Péterfia 25.). Gyerekkorában a Rákóczi utca 11-ben a harmincas évek közepén rövid ideig a Barna utca 15-ben laktak, majd a Poroszlai út egy kerti villája volt otthonuk. Szülei az apa tanári fizetéséből igényesen nevelték gyermekeiket. Vilma 1934-ben a Dóczy Gimnáziumban jelesen érettségizett. Eminens tanulóként, önképzőkori elnökként ő köszöntötte az iskolájukba látogató Kodály Zoltánt.

Egyetemét éveit az akkor gróf TISZA István nevét viselő debreceni Tudományegyetem újonnan létesült épületében töltötte, ahol 1939-ben szerzett természettan-

kémia szakos tanári diplomát. A természetrajz egyesítette akkor a biológiát és a geológiát, s ezt vegytannal vagy földrajzzal lehetett párosítani. E szakokról kerültek ki a kor neves geológusai és biológusai. Tanárai felfigyeltek kiváló képességeire, földtani irányú szakmai érdeklődésére, német és francia nyelvtudására, így már hallgatóként bekapcsolódott az akkori „Ásvány-földtani Intézet” nevet viselő TELEGDI RÓTH Károly (1933–1936), HOFFER András (1936–1937, 1941–1944), FERENCZI István (1937–1940) professzorok vezetete tanszék munkájába. VÍGH Gyula (1933–1944) ugyanitt magántanárként óslénytant is tanított.

Tanárai közül a korát megelőző látásmóddal rendelkező TELEGDI professzor volt rá legnagyobb hatással, de visszaemlékezéseiben szeretettel emlékezik HOFFER Andrára is, aki mellett 1941-ben a Nagyszőlősi-hegység földtani térképezésében segédederként vett részt, 1941–42-ben pedig vele járta be kis hallgatói csoporttal együtt Erdélynek a professzor által jól ismert, részben általa térképezett részeit a Gutintól az Erdélyi-medencéig.

1939–1940-ben fizetéstelen tanársegéd, 1940–1942-ben díjas gyakornok, fizetéstelen tanársegéd, majd 1942–1943-ban díjas tanársegéd megnevezésű munkaköre volt. Hallgatóként és fiatal kutatóként 1935–1943 között olyan, később nevéssé lett, akkor még kezdő munkatársakkal működhetett együtt, mint a gyakornoki és tanársegédi beosztásban átmenetileg itt dolgozó WEIN György, BALOGH Kálmán, NOSZKY Jenő, HORVÁTH Albert, ORMÓS Erzsébet, BETHLENFALVI PAÁL Géza, TÍMÁR Lajos és DUDÁS László. Közülük többekkel életreszóló szakmai barátság szövődött.

Ösztöndíjas gyakornokként BALOGH Kálmán munkatársaként vett részt a Gömörikum és a Szilicei-fennsík bejárásában, a triász mészkőterület térképező munkáiban. Az akkor igen újszerű – főleg amerikai irodalomból ismert – módszer felhasználásával pelsőcardói és Jósfafő környéki összletek anyagán eljárás dolgozott ki a faunaszegény mészkövek oldási maradék alapján történő tagolására, melyet ezután a Kis-Békás-szoros kőzeteire is alkalmazott. 1940-ben e mészkővizsgálatokból írta egyetemi doktori disszertációját, s ásvány-kőzetanból és geológiából summa cum laude doktori címet szerzett (okl. 1940.N.9.682) FERENCZI István tanszékvezetése idején.

Geológus-biológus-földrajzos munkacsoport tagjaként MÁRTON Bélával és MÁTHÉ Imrével több ízben bejárta az Érmelléket, vizsgálta annak geológiai adottságait, hasznosítható nyersanyagait, s ezekről a 40-es évek elején rövid szakcikkekben és közleményekben számolt be.

Debreceni egyetemi éveit ismerkedett meg, majd 1943-ban lépett házasságra Dr. SZÉKY Ferenc (1913–1993) fiatal jogással, akivel élete végéig példás és szeretetteljes házasságban éltek. Ferenc édesapja, SZÉKI (később SZÉKY) Péter az erdélyi Homoród völgyéből származott, Mezőtúron, majd Túrkevén kapott kántortanítói, később iskolaigazgatói állást. Komádiból nősült, és fiuk Ferenc már Túrkevén született. Az erdélyi rokonsággal később sem szakadt meg a kapcsolat.

Az egzisztencia-teremtés akkori nehézségei miatt az ifjú férj a fővárosban tudott csupán segédrendőr-fogalmazói álláshoz jutni, ezért Pestre költözött, ahová az esküvő után – debreceni tanszéki állását feladva – felesége is követte. Apály utcai lakásuk életük végéig biztonságot nyújtó családi fészek, menedék volt a tágabb család, a rokonság és sokszor a barátok számára is. Itt született első gyermekük, SZÉKY Péter (1945–1985), aki magyar-országi szakos tanárként, majd újságíróként tevékenykedett.

A családot a háború vége felé tragikus események sújtották. Rövid együttélés után a férjet a főváros ostromakor – mivel kevésnek ítélték a hadifogoly létszámot – más véletlenekkel együtt elfogták, és orosz hadifogságba hurcolták, ahonnan évekig hír sem jött felőle. Az édesanya, EIBL Anna 1945-ben egy autóbaleset következtében váratlanul és tragikusan elhunyt. Az édesapa, FUX Antal – immár nyugdíjasként a még kiskorú fiúval Pestre költözött lányához és unokájához. A nehéz, zűrzavaros, jegyrendszeres időkben valamennyiük ellátását, gondozását, a fiúk nevelését, tanítását a fiatal tudósok kellett biztosítani a romjaiból lassan újraéledő, számára ekkor még idegen nagyvárosban.

A család szerencséjére SZÉKYNÉ addigi oktatói és kutatói eredményei alapján 1943 szeptemberétől tanársegédi állást kapott a Budapesti Tudományegyetemen, a nemzetközi hírű MAURITZ Béla professzor vezette Ásvány- és Kőzettani Intézetben. Minden fronton próbálván eleget tenni a rá rótt emberpróbáló feladatoknak, szívós és kitartó munkával, kreativitásával bizonyította rátermettségét, és érte el e nehéz körülmények között egyre jelentősebb szakmai sikereit. Sokoldalúságára, ráérző és problémamegoldó képességére utal, hogy egyidejűleg több sikeres kutatómunkába kezdett, illetve kapcsolódott be, új irányokat jelölt ki, és megállapításai, következtetései mindmáig érvényesek. Munkájának eredményessége alapján 1946. november 1-től adjunktussá nevezték ki.

A Kőbánya környéki bentonitosodott riolittufák kutatása terelte figyelmét az agyagásványosodás sok tekintetben még tisztázatlan genetikai kérdései felé, s e témát később is több ízben visszatérő kutatási főiránynak tekintette, amint ezt komlóskai, majd telkibányai tanulmányai és a bentonitokról írt oktatási-továbbképzési segédlete is fémjelzi.

Pestre kerülése után kezdett behatóbban érdeklődni a magmatizmus folyamatai és képződményei iránt. A mecseki kréta kori alkáli vulkánosság trachidolerit teléreinek a liász széntelepeken áttört felnyomulásait mind a szénülés növekedése, mind a magma-kristályosodás szempontjából elemezte. Ezirányú, nagy figyelmet kapott munkásságáért 1952-ben a földtudományok kandidátusa címet nyerte el. Ekkor már (1950-től) SZÁDECZKY-KARDOSS Elemér Kossuth-díjas egyetemi tanár vezette a tanszéket, aki elődjéhez hasonlóan szintén elismerte fiatal kollégája kiemelkedő kutatói képességeit. 1951. január 1-től docenssé nevezték ki.

Az egykor európai jelentőségű telkibányai ércesedés háború utáni újravizsgálata már kezdetektől felkeltette figyelmét. 1950-től szinte folyamatosan részt vett Tokaj-hegységi kutatásokban. Előbb Hermann Margittal a Telkibánya környéki vulkanitok petrogenetikáját dolgozta fel, majd a K_2O dúsulásokra felfigyelve, azok jelentőségét felismerve, az érces zónákra koncentrálni folytatta vizsgálatait. A geokémiai elemzésekben közismerten nagy tekintélyű CSAJÁGHY Gáborral és a reambuláló bányaföldtani térképezési és egyéb kutatási vizsgálatokat végző, sokoldalú felkészültségű SCHERF Emillel elemezték az ércesedés folyamatának és kísérő jelenségeinek, a zöldkővesedésnek, a kálimetaszomatózisnak, az agyagosodásnak, az kovás, vasas átítatásoknak a kérdését. E munka egyik legérdekesebb hozadékaként 1956-ban szabadalmaztatott eljárást dolgoztak ki kálitrichitből történő kálisó előállítására. Megoldották a káliumnak a földpátból való kvantitatív kinyerésének, s ezzel a káliföldpát eljárás-technikai és vegyi feltárásának több mint fél évszázados problémáját, miközben tisztázták a folyamat rácserkezeti lefolyásának menetét is.

Az iparfejlesztés e progresszív időszakában munkájuk komoly visszhangot váltott ki mind a szakmai és ipari, mind pedig az iparpolitikai körökben. Részben ennek köszönhetően felgyorsultak a magánéleti események is. Miután férje leleményessége révén bizonyítékot szerzett, hogy él és sok megpróbáltatás, közel 6 év hadifogság után hazai kényszermunkatáborba került vissza, konkrét kéréssel tudott előállni. Közbenjárásának nagy szerepe lehetett abban, hogy férjét egy évnyi kecskeméti és kazincbarcikai átnevelő kényszermunka után hazaengedték. Saját hivatását természetesen – e kor sajátosan embertelen megtorló szokásai szerint – nem művelhette. Felesége sokoldalú támogatásával végezte el a geológus technikumot, majd a Magyar Állami Földtani Intézetben kapott munkát. A kezdeti vidéki segédmunkákat rövidesen felváltotta a Pesten folytatható adatfeldolgozó és dokumentációs tevékenység. A politikai helyzet konszolidálódásával előbbre léphetett, így végül gazdasági tanácsadóként működött, s a MÁFI-ból vonult nyugdíjba.

A hadifogságból való hazatérés után, 1953-ban született lányuk, SZÉKY Annamária, aki a Budapesti Gazdasági Főiskola angol nyelvszakos docense. A szintén pedagógus menyel, SZÉKY Péterné Zsókéval és a közgazda övvel, Dr. RAPP Zoltánnal, valamint a tehetséges unokákkal bővülő család igen sok örömet és büszkeséget jelentett a szülő és nagyszülő Széky házaspár számára.

E fordulatos eseményekben gazdag évtizedekben is jellemző volt, hogy Székyné kiemelkedő aktivitással végezte mind oktató, mind kutató munkáját. Az 50-es években felszíni és mélyfúrás adatok, minták felhasználásával behatóan tanulmányozta a dunántúli eocén, majd harmadidőszaki vulkánosságot, elemezve ezek térbeliségét, valószínű genetikai összefüggéseit, felhívva a figyelmet a feltételezettnél nagyobb kiterjedésükre. Ezek az ismeretek kitűnő összehasonlítási alapul szolgáltak a későbbi északkelet magyarországi, főként tokaji-hegységi és tiszántúli kutatásaihoz is. 1955–1965 között aktív és meghatározó részese volt a telkibányai érces képződmények felszín alá kiterjedő része kutatásának. Személyesen vett részt a genetikai és ipari szempontból jelentős vágatok terepi bejárásában, mintázásában és paragenetikai anyagvizsgálatában, mindenkor figyelve az érces zónákat kísérő jelenségek változásait, felismerve öves elrendeződésüket. E munkában nagy előrelépést jelentett a kutatási és víztelenítési céllal kihajtott közel 2 km hosszú Ferdinánd-altáró képződményeinek megismerése, illetve a Baglyas-völgyben 1961–1965 között mélyült 1240 m mély Telkibánya–2 fúrás mintaanyagának feldolgozása. Ezeket összevetette a Kánya- és Gyepű-hegyeken tapasztalt kőzetlemezekkel és elváltozásokkal, s így eljutott e folyamatok kapcsolatainak genetikai értelmezéséig. Felismerte, hogy a kálipropilit a nehézfém tartalom szempontjából kilúgzási, míg a kálimetaszomatit elemdúsulási környezetet jelent. Rávilágított, hogy az ércesedés alapvetően két szintű, egy felszínközeli epi-mezotermális nemesfemes-pirités zóna alatt a mélyebb szintekben mezotermális ólom, cink és réz érces dúsulása jellemző. Nemzetközi visszhangot váltottak ki az ércesedést kísérő agyagásványosodás övezetességében, valamint a kálimetaszomatózis és zöldkővedés összefüggéseiben tett felismerései. Ezirányú érdemei elismeréseként akadémiai jutalomban részesült.

A telkibányai kutatási eredményeit számos hazai és külföldi közleményben, értekezésben hozta nyilvánosságra, s ezek összegzéseként írta meg 1965-ben akadémiai doktori értekezését.

1959-ben közzétett tanulmányában a telkibányai propilites andezitből előkerült szenesedett, kovásodott fatörzs maradvány vizsgálatával is foglalkozott. Később az 1970-es években visszatért e témakörhöz, s a francia MAURY professzorral közösen elemezték a tokaji-hegységi riolit ártufák és propilites andezitlávák hőmérsékletét a beléjük ágyazott szenesedett famaradványok infravörös spektrumai alapján.

Sokoldalúságát jelzi, hogy az agyagosodás folyamatát is igyekezett az ércesedésen kívüli egyéb folyamatokra is kiterjeszteni. SZEPESI Károllyal folytatott szikvizsgálatai során arra következtettek, hogy a mésztartalmú löszös üledékekben a lúgos hidrolízisű Ca-vegyületeknek fontos szerep jut a szilikátok lebontásában, s e folyamat a bauxitosodásban is szerepet játszhat.

Telkibányai kutatásait SZÉKYNÉ élete kiemelkedően fontos részének tartotta, a metallogenezis kérdését PANTÓ Gáborral és SZÁDECZKY professzorral, valamint más kollégákkal megvitatta kiterjesztette az alaphegységi aljzat szerepének tisztázása irányában is. A tipizálás és az összehasonlítás érdekében felhasználta a felvidéki és erdélyi érces területekről összegyűjtött információkat is, mivel részben fiatalon, majd később társulati és akadémiai kiküldöttként több ízben nyílt lehetősége bejárni a belső kárpáti vulkáni ív miocén komplexumait, különös tekintettel az érces övezetekre. E nagyívű áttekintés birtokában foglalta össze telkibányai kutatásainak legfontosabb eredményeit, amely könyv formájában az Akadémia Kiadó gondozásában 1970-ben jelent meg. Disszertációja elkészítéséhez képest némi késéssel ugyanebben az évben lett a Föld- és Ásványtani Tudományok Doktora (889 TMB/1970.01.28.), majd e nemzetközi jelentőségű mű kiemelkedő értékeire való tekintettel 1975-ben a Magyarhoni Földtani Társulat Szabó József-emlékéremmel tüntette ki. Egyetemi Tanári kinevezése 1971. július 1-től lépett érvénybe.

A lemeztektonika hazai térhódításának korai előfutáraként 1967-ben – neves szerzőtársakkal együttműködésben – részvételével foglalták össze a hazai ofiolitos magmatizmus felszíni és mélyfúrásokból ismert képződményeit, átfogóan jellemezve azokat. Ugyanebben az évben közreműködésével jelent meg a hazai neovulkánitokról szóló összefoglaló alapmű. Ennek mintegy folytatásaként több tanulmányban elemezte a hazai és Kárpát-medencei magmatizmus és a kapcsolódó hidrotermás tevékenység ércesedést eredményező folyamatainak genetikai összefüggéseit.

A professzori cím elnyerését követően az oktatási miniszter 1974. február 1-vel a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Ásvány- és Földtani Tanszékének vezetőjévé nevezte ki, amely tisztséget 1981-ig töltötte be. 1975-1981 között Tanszékcsoport vezetői feladatokat is ellátott, 1994-ben az Egyetem Professor Emeritus címmel tisztelte meg. 1994-től doktori alprogramot vezetett a Földtudományi Doktori Iskolában, s továbbra is tartott előadásokat, konzultációkat, aktívan részt vett a Tanszék életében az ezredfordulót követő év végéig. Így pályája csúcán ismét visszakérült szeretett szülővárosába, és – bár vállallnia kellett a ferasztó ingázásokat – töretlen lendülettel fogott neki a Tanszék megújításának, a kutatómunka, a szakmai közéleti tevékenységek és az intézményközi kapcsolatok fellendítésének.

Kitűnő együttműködés alakult ki az MTA Debreceni Atommag Kutató Intézetének izotópkor vizsgálatokat végző munkatársaival, főként BALOGH Kadosával és PÉCSKAY Zoltánnal, akikkel számos közös Tanszék–Atomki kutatási program jött létre. Ezek eredményeként nagyszámú vizsgálat született a Tokaji-hegység főként felszíni, valamint a Tiszántúl mélyfúrásokból megismert vulkanitjainak K/Ar radio-

metrikus korbesorolása céljával. Mint a mellékelt irodalomjegyzék hűen tükrözi, ezek a közös kutatások publikációs szempontból is igen termékenynek bizonyultak.

Érdekes kísérletnek tekinthető a KOVÁCH ÁDÁM és SCHLENK BÁLINT fizikusokkal közölt értekezés, amely a nagyfrekvenciás, nagyfeszültségű fényképezés ásványkőzettani alkalmazásának lehetőségeit mutatta be. A kísérlethez síkfilmel borított, jellemző szövetű vulkanitok és eltérő vezetőképességű alkotókból álló érces minták polírozott vékonylemezei szolgáltak alapul. A kondenzátorral történő feltöltés, majd kisütés segítségével új ábrázolástechnikai megoldás született, melynek geológiai irányú továbbfejlesztése azonban sajnálatosan elmaradt.

SZÉKYNÉ PROFESSZORNŐ MÁSODIK DEBRECENI KORSZAKÁNAK KIEMELKEDŐ JELENTŐSÉGŰ RÉSZÉT KÉPEZTE A SOK TEKINTETBEN FEHÉR FOLTNAK SZÁMÍTÓ TISZÁNTÚL ELTETEMETT MIOCÉN VULKÁNI KOMPLEXUMAINAK KUTATÁSA. „AZ ORSZÁG TERMÉSZETI ERŐFORRÁSAINAK KUTATÁSA” CÍMŰ NEMZETI KUTATÁSI FŐIRÁNY KERETÉBEN, ÁLLAMI MEGBÍZÁSOS JELLEGEL INDULT MUNKA TÖBB RÉSZLETBEN TÖBB ÉVIG TARTOTT, ÉS SZÁMOS MUNKASZAKASZBÓL ÁLLT. EZEKBE A TANSZÉK MINDEN MUNKATÁRSA ÉS NÉHÁNY EGYÜTTMŰKÖDŐ INTÉZMÉNY (PL.: ATOMKI) FELKÉRT SZAKÉRTŐJE KAPCSOLÓDOTT BE. MINTEGY 1200 MÉLYFÚRÁS RÉTEGSORÁNAK VÁZLATOS FELDOLGOZÁSÁVAL VÁLT BEHATÁROLHATÓVÁ A MIOCÉN VULKANIZMUS TERÜLETI ELTERJEDÉSE ÉS BIZONYOS FOKON KÖVETHETŐVÉ VASTAGSÁGI KITERJEDÉSÉNEK TÉRBELI ELRENDEZŐDÉSE. KÖZEL 400 FÚRÁSBÓL SIKERÜLT A PANNON ELŐTTI MIOCÉN FORMÁCIÓKRA ÉRTÉKELHETŐ ADATOKAT GYŰJTENI, MAJD AZ INFORMÁCIÓBÁZIS TOVÁBB SZŰKÜLT AZOKRA A FŐKÉNT SZAKASZOS MAGVÉTTLEL MÉLYŰLT VÍZ ÉS SZÉNHYDROGÉN KUTATÓ MÉLYFÚRÁSOKRA, AMELYEBŐL AZ OKGT ÉS A VIKUV ENGEDÉLYÉVEL A MAGRAKTÁRAK ANYAGAIBÓL MAGMINTÁKAT GYŰJTHETTÜNK. A HAGYOMÁNYOS MAKRO- ÉS MIKROSKÓPI ELEMZÉSEKET, FŐ- ÉS NYOMELEMZÉSEKET ÉRCFÖLDTANI, TERMOANALITIKAI, K/AR RADIOMETRIKUS KORVIZSGÁLATI STB. ELEMZÉSEK EGÉSZÍTETTÉK KI. AZ EREDMÉNYEK SZÁMOS ÚJ ELEMMEL ÉS ÖSSZEFÜGGÉSEK FELISMERÉSÉVEL GAZDAGÍTOTTÁK A PANNON-MEDENCE MIOCÉN VULKANIZMUSÁRÓL ALKOTOTT EDDIGI KÉPET, ÉS JÓL ILLESZKEDTEK A SZOMSZÉDOS HAZAI ÉS HATÁRON TŰLI TERÜLETEK VULKANIZMUSÁHOZ, KISSÉ ELTOLVA A PAROXIZMUS SÚLYPONTJAIT A MEDENCEBELSŐ IRÁNYÁBA. E KUTATÁSOK EREDMÉNYEI, HAZAI ÉS KÜLFÖLDI KONFERENCIÁKON ELŐADÁSOK ÉS TUDOMÁNYOS KÖZLEMÉNYEK FORMÁJÁBAN RÉSZBEN KERÜLTEK KÖZZÉTÉTELRE. EREDMÉNYEI KÉPEZTÉK AZONBAN AZ ALAPJÁT AZ ICGP 356/7 SZ. NEMZETKÖZI MUNKACSOPORT „KÁRPÁT-MEDENCE NEOGÉN VULKANIZMUSA” CÍMŰ TÉMA ÉSZAKKELET-MAGYARORSZÁGI TÉRKÉPEINEK ÉS TÉRKÉPMAGYARÁZÓINAK.

A fentiek mellett SZÉKYNÉ közreműködésével a debreceni tanszék részt vett a recski érckutató fúrások, a Terezstenye-1 és -2, illetve Szöllősdárdó-3 fúrások anyagának komplex feldolgozásában is.

Aktív alkotóképességét és fáradhatatlan oktatómunkáját nagyban segítette a megértő és szerető családi háttér, a velük töltött programok, kirándulások, a Csúcs-hegyen művelt gyümölcsöskert nyugalma, az evangélikus közösséghez való tartozás sok pozitívuma, a baráti és emberi kapcsolatok sokasága, a személyét körülvevő szeretet és tisztelet.

A példászerű családi harmóniát, amely a SZÉKY-FUX családot mindenkor jellemezte, sajnálatos eseményként törte meg Péter fiuk tragikusan korai, majd a szerető férj 1993-ban bekövetkezett halála. Életerejét ennek ellenére nem veszítette el, amelyben nagy segítségére volt a családi háttér mellett a folyamatos tanszéki oktató- és kutatómunka, s a Földtani Társulatban kifejtett sokirányú aktív tevékenység.

Külön tanulmányt érdemelne mindaz, amit a számára oly kedves Földtani Társulatban az 1940-es évektől szinte haláláig cselekedett. Az 1952-ben alakult Geokémiai Szakcsoport (később Szakosztály) első társelnöke lett, de az Ifjúsági Bizottságnak, majd a Nemzetközi és Oktatási Bizottságnak is elnöke volt. Az Agyagásványtani Szakosztályban két ízben töltötte be az elnöki tisztséget (1966–1972, 1991–1994), de szívesen látogatta más szakosztályok rendezvényeit, vett részt közgyűléseken, területi előadói üléseken, vándorgyűléseken, a legkülönbözőbb előadói fórumokon, vitákon, s értékes hozzászólásai gyakran jelentettek segítséget kollégáinak. 1972-től a Társulat társelnöki tisztét látta el, s huzamosabb ideig volt a Földtani Közlöny szerkesztőbizottsági tagja.

Az Oktatási és Közművelődési Szakosztály létrehozását melegen szorgalmazta, erkölcsileg és anyagilag is elsők között támogatta a földtan közoktatásban való újramegjelenésének terveit, az e célra létrehozott tankönyvíratási és iskolai gyűjtemény ellátási kezdeményezéseket.

Hagyomány- és értéktisztelő emberként sokat tett azért, hogy a nagy elődök és az itthon kevésbé ismert, de kiemelkedő jelentőségű kortársak, méltatlanul elhallgatott iskolateremtők életművét, munkásságát, sőt életútját mind hallgatói, mind kollégái, mind pedig a tágabb értelemben vett hazai szakközönség megismerhesse. Tiszteletet parancsoló tudománytörténeti munkáinak száma, recenzióinak precizitása, bár néhány közülük csak előadásként hangzott el, vagy kéziratban maradt fenn. A Tudománytörténeti Szakosztály méltán választotta őt örökös tiszteletbeli elnökévé, a Földtani Társulat pedig tiszteleti taggá, hiszen még utolsó éveiben is a Társulat harmadik félszázada eseménytörténeti adatainak összegyűjtésén fáradozott.

Társulati tevékenysége aligha választható el tudományszervezői munkájától, ezek gyakran összefonódtak, mivel hol egyetemi, hol akadémiai, vagy társulati küldöttként vett részt külföldi konferenciákon és kongresszusokon a magyar tudomány egyik „utazó nagyköveteként”. Kiváló német és francia nyelvtudását jól kamatoztatva gyakran szerepelt kutatási eredményeit bemutató előadásokkal, s hazatérve a Földtani Közlöny hasábjain lelkiismeretesen számolt be a kinti történésekről. E kiutazások néhány fontosabb állomása:

- 1963 CIPEA Nemzetközi Agyagásványtani Konferencia Stockholm, MM kiküldött,
- 1965 KBGA Kongresszus Szófia, előadás,
- 1966 Freiberg, Breithaupt Kollokvium, előadás,
- 1967 KBGA Belgrád, előadás,
- 1968 Nemzetközi Geológiai Kongresszus Prága, részvétel,
- 1968 Belgrádi Egyetem, Jugoszláv tanulmányút,
- 1974 IAGOD Nemzetközi Szimpozium Várna, angol nyelvű előadás,
- 1975 Reading Anglia, MFT képviselője az Európai Földtani Társulatok találkozáján,
- 1978 Amsterdam, Európai Földtani Társulatok II. találkozója (mint az MFT társelnöke és debreceni tanszékvezető professzor).

Munkásságának és nemzetközi aktivitásának köszönhetően személyes és intézményközi kapcsolatai Európa csaknem valamennyi tudományos központjára kiterjedtek, de számos kedves hangú személyes ajánlásokkal ellátott különlenyomatot kapott a tengerentúlról is. Különösen szoros baráti kapcsolatokat ápolt a kassai, a kolozsvári, a belgrádi, a párizsi, freibergeri és greifswaldi egyetemek ásvány-

közzétani, illetve geokémiai tanszékeivel, de debreceni működése idején a kijevi Sevchenko társgegyetem geofizikai intézetével is. Ezekből az együttműködésekéből közös közlemények és cserekapcsolatok is létrejöttek.

Számos személyes baráti kapcsolata közül is kiemelkedik egy romániai kiküldetése során az Erdélyben dolgozó SZÓKE Amáliával kötött barátsága, akivel Finnországba való kitelepülése után is folyamatos kapcsolatot ápolt, s élete utolsó nagy kirándulásán vele együtt látogatta meg a Santorin vulkán impozáns roncsait.

Mindennek természetesen számos, a magyar tudomány számára igen hasznos vonzata volt, hiszen olyan szervezetekben képviselte hazánkat, vagy a megbízást adó intézményt, amelynek a vasfüggönnyel jellemzett nehéz évtizedekben különösen nagy jelentősége volt. A teljesség igénye nélkül álljon itt néhány az eddieken túlmutató megbízatása:

MTA Geokémiai Bizottság titkára, nemzetközi rendezvények szervezője, bizottsági elnök,

Kárpát Balkán Geológiai Asszociáció Magmás-Metamorf Bizottságának magyarországi képviselője, elnök,

IAGOD Paragenetikai Bizottság Föld- és Bányászati Albizottságának tagja,

Tudományos Minősítő Bizottság Föld- és Bányászati Albizottságának tagja,

Oktatási Minisztérium Földtudományi Munkabizottságának tagja,

Magyar Geológiai Nemzeti Bizottság tagja,

TIT Országos Földrajz-Földtan Választmány tagja,

Természettudományi Társulat Országos Választmány tagja,

Földtani Közlöny, a Természet Világa és a Debreceni Acta Szerkesztőbizottságának tagja.

SZÉKYNÉ FUX Vilma életművének bemutatása nem lenne teljes, ha nem emlékeznénk meg pedagógusi, tanári, ismeretterjesztői munkásságáról is. Kezdetektől fogva – tanári diplomájának szelleméhez hűen – élete fontos küldetésének tekintette a szorgalmas munkával összegyűjtött tudás minél tökéletesebb átadását az utódok számára. Ennek szellemében mindenkor beosztásának megfelelően, nagyon igényesen készült előadásaira és gyakorlataira, fontosnak tartotta a demonstrációt és a megértést. Geológusok, geofizikusok, földrajz, biológia, kémia szakos tanárok, vegyészek oktatásában egyaránt részt vállalt évtizedeken keresztül, s egykori tanítványai mindenkor szeretettel emlékeznek logikus, szabatos, szakmailag pontos és színvonalas előadásaira, humanisztikus tanári egyéniségére. Kristálytani egyetemi jegyzete több mint 35 éven keresztül újabb és újabb kiadásokban szolgált a hallgatók felkészülését. Kiemelkedő érdeme a szakmai utánpótlás, a tudományos kutatói gárda és az igényes tanártípus kinevelése volt. Már budapesti évei alatt részt vett az új geológus tanterv kidolgozásában (1961), a külső szakmai gyakorlatok tervezetének összeállításában (1962), demonstrációs anyagok korszerűsítésében. 1964-től a geológus TDK vezetője, 1965-től a Tudományos Diákkör kari felelőse lett. Ő szervezte a VII. Országos Tudományos Diákköri Konferenciát. Tudván azt, hogy a földtan mennyire széles látókört és helyismeretet kíván, elsők között szervezett hallgatói számára külföldi tanulmányutat Erdély nevezetes bányavidékeinek megismerése céljából.

E munkásságát más szinten – professzorként – debreceni éveiben is folytatta, nagy számban támogatta és ösztönözte a tehetséges hallgatók diákköri munkáját, s

ezen kívül nagyszámú doktorandusz és ösztöndíjas gyakornok disszertációjának készítésében is témavezetői szerepet vállalt. Köztük akadtak külföldön élő magyarok, akik Svájcból, Kanadából jöttek el hozzá, hogy megvédjék disszertációjukat, de szép számmal akadtak hazai egyéb szakosok, vagy külföldi nem magyar geológusok is (pl.: Nazih Aly SAAD kairói geológus, 4 évig aspiráns). Kandidátusi és akadémiai doktori dolgozatok tanácsadója és opponenseként is elismerték munkáját.

Nagy gondot fordított fiatalabb kollégái, illetve a pályakezdők tudományos előmenetelének segítésére. Ajtaja mindig nyitva állt a tehetséges hallgatók, a személyes vagy szakmai problémákkal vívódó kollégák előtt. Sokan büszkéek arra, hogy ilyen kiváló személyiség ösztönözte életútjukat, nemegyszer a tudományos diákkörtől az akadémiai doktorátusig. Közülük számosan hívatásunk és a közélet elismert vezetői személyiségei, szakemberei. Tőle nem csupán tudományt, de emberi tartást és emberséget is lehetett tanulni, mert a másképp gondolkodókban is tisztelte az embert, és méltányolta a tehetséget.

*„Vannak kik a tér és idő
mélyére látnak,
s ha renddé érik bennük e vetés,
szétszórják, erre hívatottak,
ez a pedagógus küldetés.”*

Bár polgári származása és férjének hányatott sorsa miatt nem számított a világháború utáni évtizedekben „jó kádernek”, tiszteletet érdemlő emberi magatartásával, tehetségével, szorgalmával és segítőkészségével minden környezetben elérte a megbecsülést. Ennek tárgyiasult megnyilvánulásaként megkapta a Munka Érdemrend ezüst (MTA), majd arany fokozatát (MM), 1975-ben az említett Szabó József-emlékérmét. 1976-ban lett a Felsőoktatás Kiváló Dolgozója (OM), 1979-ben a Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója (KFH), majd 1981-ben a Földtani Társulattól Kiváló Munkáért kitüntetést nyert. 1993-ban elsőik között kapta meg az igen magas szintű elismerést jelentő Széchenyi-díjat, 1994-ben pedig Professor Emeritus lett.

A vázolt életmű és tudományos alkotásainak mellékelt listája alapján látható, hogy SZÉKYNÉ DR. FUX Vilma a hazai geológusnők első nagy nemzedékének egyik legkimagaslóbb képviselője, egyben a XX. század hazai geológiájának nemzetközi jelentőségű vezéregyénisége. Emlékét szeretettel és tisztelettel őrizzük.

SZÉKYNÉ DR. FUX Vilma szakirodalmi tevékenysége

Könyv, könyvrészlet

- SZÉKYNÉ FUX V. 1960: A földkéreg. – In: A Föld. Természet Világa kiadvány, Gondolat Kiadó, Bp. 134–210.
- SZÉKYNÉ FUX, V. 1965: Die Erdkruste der Speicher mineralischer Rohstoffe. – In: Die Erde, Leipzig-Jena-Berlin, Urania Verlag. 104–200.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1970: Telkibánya ércesedése és kárpáti kapcsolatai. – Akadémia Kiadó Bp. (angol összefoglalóval) 266 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1974: Az ásványok és kőzetek elnevezéséről. – In: ERDEI-GRÚZ T. & FODORNÉ CSÁNYI P. (szerk.): A magyar kémiai elnevezés és helyesírás szabályai. 3 kötetben Akadémiai Kiadó, Bp. 9–11.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1974: A legfontosabb ásványok és kőzetek nevének szójegyzéke. – In: ERDEI-GRÚZ T. & FODORNÉ CSÁNYI P. (szerk.): A magyar kémiai elnevezés és helyesírás szabályai. 3. kötetben Akadémiai Kiadó, Bp. 19–55.

- SZÉKY-FUX, V. & KOZÁK, M. 1991: Collections of the Department of Mineralogy and Geology at the Kossuth Lajos University, Debrecen. – In: VITÁLIS Gy. & T. KECSKEMÉTI (ed.): Museums and Collections in the History of Mineralogy, Geology and Paleontology in Hungary 16th Int. Symp. of INHIGEO, Dresden 273–285.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1994: A telkibányai érces terület bányászati és kutatási eredményei a középkortól napjainkig. – In: SZAKÁLL S. & WEISZBURG T. (ed.): A telkibányai érces terület ásványai. *Topographia Mineralogica Hungariae* (A Hermann Ottó Múzeum kiadványa, Miskolc) II. 45–80.
- SZÉKYNÉ FUX V. & KOZÁK M. 1994: A Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Ásvány- és Földtani Tanszékének Gyűjteményei. – In: KECSKEMÉTI T. & PAPP G. (szerk.): Földünk hazai kincsesháza. Tanulmányok a Magyar Földtudományi Gyűjtemények Történetéről. – *Studia naturalia* 4. MTM Bp. 219–228.
- DUDICH E., SZÉKYNÉ FUX V. & DOBOS I. 1998: A Magyarhoni Földtani Társulat harmadik félévszázada. – A Magyarhoni Földtani Társulat jubileumi külön kiadványa, Budapest 116 p.

Szaccikkék

- FUX V. 1940: A pelsőárdói triász mészkövek és dolomitok közettani vizsgálata. – *TISIA. A Debreceni Tisza István Tudományos Társaság III. (matematikai-természettudományi) Osztályának munkái* 201–240.
- FUX V. 1941: Közettani vizsgálatok Jósvaldó környékén. – *TISIA. Közlemények A Debreceni Tisza István Tudományegyetem Ásvány- és Földtani Intézetéből* 21, 18–38.
- FUX V. 1942: Bagamér–Nagyléltai gypvasérccek. – *Debreceni Szemle* 16/172, 208–210.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1944: Közettani adatok a Kis Békás-völgy titon és kréta mészköveiről. – *TISIA. VI. Közlemények A Debreceni Tisza István Tudományegyetem Ásvány- és Földtani Intézetéből* 139–150.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1948: Bentonitosodott riollitufa Budapest-Kőbányáról. – *Földtani Közöny* 78, 185–196.
- SZÉKYNÉ FUX V. & HERMANN M. 1951: Telkibánya–Alsókéked környékének petrogenézise. – *Földtani Közöny* 81, 250–263.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1952: A magmás kőzetek szerepe a komlói kőszénösszetben. – *Magyar Tudományos Akadémia Műszaki Tudományok Osztályának Közleményei* V/3, 187–209.
- SZÉKYNÉ FUX, V. 1952: Die Rolle der magmatischen Gesteine im Steinkohlenkomplex von Komló. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* 1/1–4, 269–294.
- CSAJÁGHY G., SHERF E. & SZÉKYNÉ FUX V. 1953: Kálisó előállításának lehetősége Magyarországon. – *MTA Műszaki Tudományok Osztályának Közleményei* 8/3–4, 609–628.
- CSAJÁGHY, G., SCHERF, E. & SZÉKY-FUX, V. 1953: Theoretische und praktische ergebnisse der chemischen aufschliessung des kalitrachtyts. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* 2/1–2, 15–32.
- SZÉKYNÉ FUX V. & BARABÁS A. 1953: A dunántúli felsőeoécén vulkánosság. – *Földtani Közöny* 83, 217–229.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1957: Adatok a Dunántúli medence harmadkori vulkánosságához. – *Földtani Közöny* 87/1, 63–68.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1957: A komlóska bentonit keletkezése. – *Földtani Közöny* 87/2, 135–146.
- SZÉKYNÉ FUX, V. 1957: Angaben zur hydrothermalen Genese des Bentonits auf Grund von Untersuchungen in Komlóska. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* 4/3–4, 361–382.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1959: Szenesedett, kovás fatörzs: Propilites piroxénandezitből. – *Földtani Közöny* 89/3, 310–312.
- SZÉKYNÉ FUX V. & SZEPESI K. 1959: Az alföldi lösz szerepe a szikes talajképződésben. – *Földtani Közöny* 89/1, 53–64.
- SZÉKYNÉ FUX, V. & SZEPESI, K. 1959: The role of loess in alkali soil formation. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* 6, 153–171.
- SZÉKY FUX, V. 1961: Die Rolle von alkalisch hydrolysierenden Ca-verbindingen in der Bildung und im Abbau der Tonminerale. – *Acta Universitatis Carolinae, Geologica Supplementum* 1, Praha, 447–456.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1964: Propilitesedés és kálimetaszomatózis Tokaji-hegységi vizsgálatok tükrében. – *Földtani Közöny* 94/4, 409–421.
- SZÉKY FUX, V. 1964: Propylitization and Potassium Metasomatism. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* 8/1–4, 97–117.
- SZÉKY-FUX, V. 1965: Vertical zoning of clay minerals accompanying a hydrothermal mineralization. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* 9, 259–270.
- SZÉKY FUX, V. 1966: Die paragenese der erzführenden Gesteinsumwandlungen von Vulkaniten. – In: Probleme der Paragenese von Mineralen, Elementen und Isotopen. – Breithaupt-Kolloquium in Freiberg, VEB Deutscher Verlag für Grundstoffindustrie – Leipzig 1968, 187–195.

- SZÉKYNÉ FUX V. 1966: Ercesedést kísérő agyagásványosodás mélységi övei a Tokaji-hegységben. – *Földtani Közlöny*, **96/1**, 1–12.
- SZÁDECEZKY-KARDOSS, E., JUHÁSZ, Á., PANTÓ, G., SZEPESHÁZY, K. & SZÉKY-FUX, V. 1967: Budapest, Der sog. ophiolithische magmatismus in Ungarn. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* **11/1–3**, 71–76.
- SZÁDECEZKY-KARDOSS, E., PANTÓ, G., SZÉKY-FUX, V., PANTÓ, Gy., KISS, J., PÓKA, T. & KUBOVICS, I. 1967: Die Neovulkanite Ungarns. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* **11/1–3**, 161–180.
- SZÉKY-FUX, V. 1968: Petro-metallogenesis of late tertiary hydrothermal ore deposits in the Carpathian region. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* **12/1–4**, 67–77.
- SZÉKY-FUX, V. 1970: Petro- and Metallogenetic Problems of Carpathian Post-magmatic Ore Mineralization. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* **14**, 223–241.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1974: A legfontosabb ásványok és kőzetek nevének szójegyzéke. – *Kémiai Közlemények* **41**, 459–493.
- SZÉKYNÉ FUX V., KOVÁCS Á. & SCHLENK B. 1975: Nagyfrekvenciás, nagyfeszültségű fényképezés ásványkőzettani alkalmazásai. – *Földtani Közlöny* **105/4**, 495–505.
- MAURY, R. & SZÉKY-FUX, V. 1975: Temperature data for tuff flows and lavas of the Tokaj mountains from the IR. spectras of organic matter in fossil woods. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* **19/3–4**, 233–241.
- SZÉKYNÉ FUX V. & R. MAURY 1978: Tokaji-hegységi riolitufák és propilites andezitláva hőmérséklete szenedett fatörzsek szerves anyagának infravörös spektruma alapján. – *Földtani Közlöny*, **108/4**, 564–570.
- SZÉKY-FUX, V., BALOGH, Kad. & SZAKÁLL, S. 1980: The age and duration of the intermediate and basic volcanism in the Tokaj Mountains, North-East Hungary, with respect to K/Ar datings. – *ATOMKI Közlemények* **22**, 191–201.
- SZÉKYNÉ FUX V., BALOGH K., SZAKÁLL S. 1981: A Tokaji-hegység intermedier és bázisos vulkánosságának kora és időtartama a K/Ar vizsgálatok tükrében. – *Földtani Közlöny* **111/3–4**, 413–423.
- MOJLAVKO, V. G., OSZTAFIJCSEK, I. M., TOLSTOJ, M. I. & SZÉKY-FUX, V. 1981: O szootnosényii „szubszekventnava” i „finálnava” vulkanyizma Centrálruh i Západnüh Kárpát. (A Belső és a Nyugati Kárpátok szubszekvens és finális vulkánosságának összehasonlító vizsgálata). — Vaproszi Prikládnoj geohimii i petrofiziki, Kijev, „Viscsa Skola” 3–16.
- BALOGH, Kad., PÉCSKAY, Z., SZÉKY-FUX, V. & GYARMATI, P. 1983: Chronology of miocene volcanism in North-East Hungary. Travaux du XII-ème Congrès de l'Association Géologique Carpatho-Balkanique. – *Annuaire de l'Institut de Géologie et Géophysique* **61**, 149–158. Bucaresti.
- SZÉKYNÉ FUX V. & KOZÁK M. 1984: A nyírség mélyszinti neogén vulkanizmusa. – *Földtani Közlöny* **114/2**, 147–159.
- SZÉKY-FUX, V. 1985: Covered neogene volcanism of NE-Hungary. – *Acta Geologica Hungarica* **28/3–4**, 127–139.
- SZÉKYNÉ FUX V., PÁP S. & BARTA I. 1985: A Nyírségi Nagycsed-I. és Komoró-I. sz. fúrások földtani eredményei. – *Földtani Közlöny* **115/1–2**, 63–77.
- PÉCSKAY, Z., BALOGH, Kad., SZÉKYNÉ FUX, V., GYARMATI, P. 1986: Geochronological investigations on the Miocene volcanism of the Tokaj mountains. – *Geologický Zborník – Geologica Carpathica* **37/5**, 635–655.
- GYARMATI P., KOZÁK M. & SZÉKYNÉ FUX V. 1986: A Telkibányai opálelőrdulás földtana és genetikája. – *MÁFI Évi Jelentése 1984-ről*, 355–376.
- SZÉKYNÉ FUX V., PÉCSKAY Z. & BALOGH Kad. 1987: Észak- és Közép-Tiszántúl fedett miocén vulkanitjai és K/Ar radiometrikus kronológiájuk. – *Földtani Közlöny* **117**, 223–235.
- SZÉKY-FUX, V., PÉCSKAY, Z. & BALOGH Kad. 1987: Miocene volcanic rocks from boreholes in Transtibiscia (Hungary) and their K/Ar chronology. – *Bulletin de l'Academie Serbe des Sciences et des Arts Classe des Sciences naturelles et mathématiques Sciences naturelles* **92/27,3** 109–128.
- SZÉKYNÉ FUX V., PÉCSKAY Z., BALOGH Kad. & GYARMATI P. 1987: A Tokaji-hegység miocén vulkánosságának K/Ar geokronológiája. – *Földtani Közlöny* **117**, 237–253.
- KOZÁK M., PÉCSKAY Z., SZÉKYNÉ FUX V. & ANDÓ J. 1990: K/Ar Radiometrikus koradatok földtani értelmezése ÉK–Kubai kőzetmintákon. – *Acta Geographica ac Geologica et Meteorologica. Debrecina* **26–27**, 143–155.
- SZÉKYNÉ FUX V. & PÉCSKAY Z. 1991: A Fruska Gora-hegység harmadkori vulkanizmusa és a vulkanizmus K–Ar radiogén kora. – *Acta Geographica ac Geologica et Meteorologica Debrecina* **28–29**, 203–216.
- PÉCSKAY Z., LEXA J., SZAKÁCS A., BALOGH KAD., SEGHEDI I., KONEÉNY V., KOVÁCS E., MÁRTON E., KALICIAK M., SZÉKY-FUX V., PÓKA T., GYARMATI P., EDELSTEIN O., ROSU E., ŰEC B. 1995: Space and time distribution of Neogene-Quaternary volcanism in the Carpatho-Pannonian Region. – *Acta Vulcanologica* **7/2**, 15–28.
- ZELENKÁ T., BALÁZS, E., BALOGH, Kad., KISS, J., KOZÁK, M., NEMESI, L., PÉCSKAY, Z., PÜSPÖKI, Z., TRAVASZ, Cs., SZÉKY-FUX, V. & ÚJFALUSSY, A. 2004: Buried Neogene volcanic structures in Hungary. – *Acta Geologica Hungarica* **47/2–3**, 177–219.

†SZÉKYNÉ FUX V., KOZÁK M. & PÜSPÖKI Z. 2007: Az Észak Tiszántúl fedett neogén vulkanizmusa. – *ACTA GGM Debrecina, Series Geology, Geomorphology, Physical Geography* (szerkesztés alatt)

Tudománytörténeti közlemények, oktatásszervezés

- SZÉKYNÉ FUX V. 1953: Megemlékezés Alexander Nikolajevics ZAVARICKJRÓL. 1884–1952. – *Földtani Közöny* **83**, 180–182.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1955: Geológusképzés a csehszlovák egyetemeken. – *Földtani Közöny* **85/4**, 479–487.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1956: Az Ásvány-Közzetani Intézet fejlődése a felszabadulás után. – *Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Évkönyve*, Budapest, 407–413.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1957: HERMANN Margit emlékezete. – *Földtani Közöny* **88/1**, 22–26.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1963: TÖRÖK Zoltán emlékezete. – *Földtani Közöny* **93/4**, 486–488.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1969: Dr. SCHERF Emil emlékezete (1889–1967). – *Földtani Közöny* **99**, 7–12.
- SZÉKY-FUX, V. 1973: Elemér SZÁDECCZY-KARDOSS Celebrates his 70th Anniversary. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* **17**, 1–8.
- SZÉKY-FUX, V. 1973: A la memoire de Gábor PANTÓ. – *Acta Geographica ac Geologica et Meteorologica Debrecina* **11**, 5–8.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1973: Dr. PANTÓ Gábor emlékezete (1917–1972). – *Földtani Közöny* **102/2**, 108–116.
- SZÉKY-FUX, V. 1973: Selected Publications of E. SZÁDECCZY-KARDOSS. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* **17/1–3**, 7–13.
- SZÉKY-FUX, V. 1973: E. SZÁDECCZY-KARDOSS Celebrates his 70th anniversary. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* **17/1–3**, 1–6, pp.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1974: A magyar ásvány- és kőzet névírás rövid áttekintése. – *Kémiai Közlemények* **41**, 457–458.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1974: KOCH Antal (1845–1927) emléktáblájának leleplezésénél elmondott beszéd. – *Földtani Közöny* **104/2**, 242–243.
- SZÉKY-FUX, V. 1974: Gedenken an Professor Gábor PANTÓ. – *Geologický Zborník, Geologica Carpathica* **25**, 191–193.
- SZÉKYNÉ FUX V. & KULCSÁR L. 1975: Ásvány- és Földtani Tanszék. – In: 25 éves a Kossuth Lajos Tudományegyetem Természettudományi Kara 1949–1974. KLTE kiadv. Debrecen 131–138.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1976: Dr. JUGOVICS Lajos emlékezete. – *Földtani Közöny* **106/4**, 346–352.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1976: TREIBER János emlékezete (1913–1975). – *Földtani Közöny* **106/4**, 448–450.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1979: INKEY Béla. – *Földtani Tudománytörténeti Évkönyv* **6**, 73–78.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1983: 50 éves a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Ásvány- és Földtani Tanszék (1929–1979). – *Földtani Tudománytörténeti Évkönyv* **9**, 67–83.
- SZÉKY-FUX, V. 1987: History of teaching paleontology at the University of Debrecen. – *Rocks, Fossils and History. Italian–Hungarian Relations in the Field of Geology. – XIIIth Symposium of INHIGEO Pisa–Padova, Italy*, 69–76.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1989: INKEY Béla Mexikóban a X. Nemzetközi Geológiai Kongresszuson. – *Földrajzi Múzeumi Tanulmányok* **7**, 49–52.

Konferencia kiadványok és rezümék

- SZÉKYNÉ FUX, V. & PANTÓ, G. 1959: Der tertiäre Vulkanismus im Tokajgebirge. – *MTA Geokémiai Konferencia előzetes kiadványai* **2**, 1–13.
- SZÉKYNÉ FUX, V. & SCHERF, E. 1959: Das Erzgebiet von Teikibánya. – *MTA Geokémiai Konferencia előzetes kiadványai* **2**, 1–7.
- SZÉKY-FUX, V. & SZEPESI, K. 1960: The role of Ca-compounds yielding bases of hydrolysis in the formation of sedimentary rocks and soils. – *Comité International pour l'étude des Argiles. Meeting at the International Geological Congress. Copenhagen*, 27–28.
- SZÁDECCZY-KARDOSS, E., PANTÓ, G. & SZÉKY FUX, V. 1960: A preliminary proposition for developing a uniform nomenclature of igneous rocks. – *Report of the International Geol. Congress, XXI. Session. Copenhagen*, 287–292.
- SZÉKY-FUX, V. 1966: Budapest, Freiburger forschungshefte Schriftenreihe für alle Gebiete der Montanwissenschaften. – In: Probleme der Paragenese von Mineralen, Elementen und Isotopen. Teil. I. Breithaupt-Kolloquium, 174–176.
- SZÉKY-FUX, V. 1967: Kalimetasomatose und hydrothermale Verzung. – *Karpato-Balkanska Geologoska Asocijacija, VIII. Kongress., Belgrád*, I. 155, 1. p.

- SZÉKY-FUX, V. & PANTÓ, G. et al 1968: Cenozoic volcanism in Hungary. – *Guide to Excursion 40 c, International Geological Congress Prague 1968*, Budapest Akadémiai Kiadó, 1–96.
- SZÉKY-FUX, V. 1975: Kalievüj metasomatizáció a gidrotermális és orugyenyenye Kárpátszkoj rudonosznoj oblasztyi. Metasomatizáció a rudoobrazovaníe, Moszkva, 1975. 156–160. (Kárpát érces terület kálimetasomatizációja és hidrotermális ércesedése.) *Metasomatizáció és ércképződés, Moszkva* 156–160.
- SZÉKY-FUX V. 1977: Contribution to the origin of hydrothermal ore mineralization. — *Kézirat, DE Ásvány-és Földtani Tanszék*, 11. p.
- SZÉKY-FUX, V. 1977: Angaben zum Ursprung des Materials der tertiären hydrothermalen Vererzungen in den Karpathen. – *A XI. Kárpát–Balkán Földtani Kongresszus Kijev Kiadványában*.
- BALOGH, Kad., PÉCSKAY, Z., SZÉKY-FUX, V. & GYARMATI, P. 1981: Chronology of miocene volcanism in north-east Hungary. – *Anuarul institutului de geologie si geofizica* 61, Bucuresti, Paper presented at the 12th Congress of the Carpatho-Balkan Geological Association, September 8–13, Bucharest, Romania. 150–158.
- SZÉKY FUX, V. 1981: Le volcanisme miocène á la surface et sous la surface dans le Nord-Est de la Hongrie. – *Resumé. Kárpát-Balkán-Földtani Asszociáció XII. Kongresszusa Kiadványa, Bukarest*.
- SZÉKY FUX, V. 1982: Geochemische Probleme der intermediären Vulkaniten in der Beziehung ihrer Herkunft und der Vererzung. – *Resumé, Geochemisches Symposium Greifswald*.
- SZÉKY-FUX, V., GYARMATI, P., BALOGH, Kad., PÉCSKAY, Z. 1982: Chronology of the miocene volcanism in North-East Hungary. – *Abstracts Carpatho-Balkan Geol. Association, 1981. Bucharest*. 243–244.
- SZÉKY-FUX, V., GYARMATI, P., BALOGH, Kad. & PÉCSKAY, Z. 1982: Le volcanisme miocène affleurant et recouvert dans le Nord-Est de la Hongrie. – *Abstracts Carpatho-Balkan Geol. Ass. 1981. Bucharest*. 244–245.
- SZÉKY FUX, V., GYARMATI, P., BALOGH, Kad. & PÉCSKAY, Z. 1983: Volcanisme miocène affleurant et recouvert du Nord-Est de la Hongrie. – *Travaux du XII-ème Congrès de l'Association Géologique Carpatho-Balkanique*. – *Annuaire de l'Association Géologique Carpatho-Balkanique* 61, 263–271. Bucuresti.
- SZÉKYNÉ FUX, V. & KOZÁK, M. 1985: Der miozäne Vulkanismus unterhalb der Erdoberfläche Ostungarns. – *Proc. Reports of the XIII. Congress of KBGA (Poland, Cracow)* Part I. 403–404.
- SZÉKY-FUX, V., GYARMATI, P. et al. 1985: Miocene Volcanism and Chronology of the Tokaj Mts. – *Proc. Reports of the XIII. Congress of KBGA (Poland, Cracow)*, Part I. p. 401.
- PÉCSKAY, Z., BALOGH, Kad. & SZÉKYNÉ FUX, V. 1985: Radiometric Chronology of Miocene Volcanism in the Trans-Tisza Region. – *Proc Report of the XIII. Congress of KBGA (Poland, Cracow)*, Part I. 390–391.
- PÉCSKAY, Z., BALOGH, Kad., GYARMATI, P. & SZÉKY-FUX, V. 1985: Radiometric chronology of Miocene volcanic activity in the Tokaj Mts. – *VIII.th. RCMNS Congress. Budapest*.
- KNEZEVIC, V., SZÉKY-FUX, V., STEIGER, R., PÉCSKAY, Z. & KARAMATA, S. 1990: Petrology of Fruška Gora latites-volcanic precursors at the southern margin of the Pannonian Basin. – *Geodynamic evolution of the Pannonian Basin International Symposium 18–20. October Beograd Yugoslavia* p. 18.
- SZÉKY-FUX, V., RAVASZ, Cs. & PÉCSKAY, Z. 1990: Tertiary volcanism of the Pannonian Basin. – *Abstract in Geodynamic Evolution of the Pannonian Basin International Symposium Beograd, Yugoslavia* p. 1.
- SZÉKYNÉ FUX V., KOZÁK M., PÜSPÖKI Z. 1997.: Kelet Magyarország neogén vulkanotektonikája. – *OMBKE és az MFT közös előadó ankétja – Orosháza 1997. szept. 30.*
- PÉCSKAY Z., BALOGH Kad., SZÉKY-FUX V. GYARMATI P. CRIHAN M., BERNÁD A., EDELSTEIN O. 1993: K/Ar geochronological studies on Neogene volcanic rocks from the Oas Mts. (Roumania) and Tokaj Mts. (Hungary). – *IGS. Baia Mare. Oct. 21–23. 1993 Abstract Vol. 22.*
- PÉCSKAY, Z., BALOGH, K., SZÉKY-FUX, V., GYARMATI, P., CRIHAN, M., KOVÁCS, M., BERNÁD, A. & EDELSTEIN, O. 1993: K/Ar geochronological studies on Neogen volcanic rocks from the Oas Mts. (Roumania) and Tokaj Mts (Hungary). – *IGS. Third Geol. Symposium. Baia Mare.*
- KOZÁK, M., SZÉKY-FUX, V. & PÜSPÖKI, Z. 1998: The Structural Development Background of Covered Miocene Magmatism of East Hungary – *Resumé. CBGA XVI Congress* 304.
- SZÉKYNÉ FUX V., KOZÁK M. & PÜSPÖKI Z. 1998: Kelet-Magyarország eltemetett miocén magmatizmusának 1:500 000-es térképe és térképmagyarázója (vulkáni körzetek) – *Az MFT Jubileumi Vándorgyűlése – Nyíregyháza.*

Tankönyv, jegyzet, oktatási segédlet

- SZÉKYNÉ FUX V. 1950–1951: Ásványi nyersanyagok. – ELTE kari oktatási segédlet, 43 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1958: Kőzettani meghatározások. – *Kézirat, Felsőoktatási Jegyzetellátó vállalat, Budapest*, 8 p.

- SZÉKYNÉ FUX V. 1961: A bentonit. – TIT Földrajz-Földtan-Geofizika-i szakosztály kiadása. 1–23.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1963: Színesfémek geokémiája. – A Mérnöki Továbbképző Intézet előadásorozata 4223. sz. 29 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1964: 1998: Kristálytan, (Ásványtan I.) I. éves vegyészhallgatók számára. – Egységes Egyetemi Jegyzet, Tankönyvkiadó, Budapest, 1–200.
- GYARMATI, P, ILKEY-PERLAKI, E., MÁTYÁS, E., PENTELENYI, L., SZÉKY-FUX, V., VARJU, Gy., ZELENKA, T & PANTÓ, G. 1967: Exkursion in das Vulkangebiet von Tökaj (Ungarn). – In Mitteilungen der Österreichischen Mineralogischen Gesellschaft Wien 331–340.
- FÖLDVÁRINÉ VOGL M. & SZÉKYNÉ FUX V. 1969: Geokémiai, petrológiai és ércgenetikai témakör. – MTA Geokémiai Bizottság 20 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1976: Kőzetfejlődés és ércesedés. – Magyarhoni Földtani Társulat „Színesércetanfolyam” anyaga. Társulati Kiadvány 7–16. (+ megnyitó p. 5)
- SZÉKYNÉ FUX V. 1981: Új szempontok a magmás kőzetekben és az ércgenetikában. – A TIT földtudományi ismeretterjesztő sorozat kiadv. Nyíregyházi Továbbképző Tanfolyam, „Újdonságok a geológiában” 90–100.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1985: Újabb szempontok a magmás kőzetek rendszerezésében, a magmás kőzetek legújabb nemzetközi rendszerei. – In: SZABÓNÉ BALOG A.: Kőzettani szemelvények. MFT kiadv. Bp. 5–17.

Rövid közlemények

- SZÉKYNÉ FUX V. 1944: Van-e iparilag használható ásványkincse az Érmelléknek? – *Debreceni Szemle* **18**, 118–119.
- SZÉKYNÉ FUX V. & HERMANN M. 1951: Tékibánya környékének ércgenetikai adatai. – *Földtani Közlöny* **81**, p. 213.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1961: Hozzászólás az „Igmibrit kérdés”-hez. – *MTA Műszaki Tudományok Osztályának Közleményei* **29**, 337–338.
- SZÉKY-FUX, V. 1967: Introductory. – *Acta Geol. Acad. Sci. Hung.* **11**, 323–324.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1973: Hozzászólás SZÁDECZKY-KARDOSS E.: „A Kárpát-Dinarid terület az új globális tektonika szemszögéből” című akadémiai vitaindító előadásához. – *Geonómia és Bányászat* 5/1–2, 179. 1. p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1980: Opening address. – *Földtani Közlöny* **110**, 7–8.
- SZÉKYNÉ FUX V., CSONGRÁDI J. et al. 1983: Beszámoló a Nemzetközi Ércgenetikai Asszociáció (JAGOD) Tbilisizben rendezett VI. Szimpóziumáról 1982. szeptember 5–13, – *Földtani Közlöny* **113**, 265–271.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1989: Bizottsági tagként kőzetlexikon címszavak megírása. – In: LE MAITRE, R. W. (ed.): A Classification of Igneous Rocks and Glossary of Terms. I.U.G.S. Subcommittee on the Systematics of Igneous Rocks. Blackwell Sci. Publications.
- SZÉKYNÉ FUX V. 2000: Kálimetaszomatózis felszínmozgás-kataszter földtani expedíció Mongóliában, Szennyezés megelőzés EU irányelvei, Földalatti gáztárolás, Hírek. – *Földtani Kutatás* **37/3**.

Könyvismertetések

- FUX V. 1942: DR. NOSZKY Jenő: A Cserhát-hegység földtani viszonyai. – *Debreceni Szemle* **16/164** p. 24.
- FUX V. 1943: MAURITZ-VENDL: Ásványtan I–II. – *Debreceni Szemle* **17/180**, 118–119.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1963: SZÓKE A.: Studiul geologic si petrographic al regiunii Toroiaga-Baia-Borsa. In Reguinea Toroiaga-Baia-Borsa studiu geologic, petrografic, mineralogic si geochimic. Editura Academiei Republicii Populare Romine, Bucuresti 1962. – *Földtani Közlöny* **93/2**, p. 262.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1963: STECLAICI L.: Studiul mineralogic si geochimic al regiunii Toroiaga-Baia-Borsa. In Reguinea Toroiaga-Baia-Borsa studiu geologic, petrografic, mineralogic si geochimic. Editura Academiei Republicii Populare Romine, Bucuresti 1962. – *Földtani Közlöny* **93/2**, p. 262.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1966: MANILICI, V., GIUSCA, D., STIOPOL, V.: Studiul zakamintului de la Baia Sprie (Reg.) Baia Mare. Memoriile Comitetului Geologic. Vol. VII. Bucuresti 1965.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1966: Savu H.: Masivul eruptiv de la Birzava (Mintii Drocea). Memoriile Comitetului Geologic. Vol. VIII. Bucuresti 1965. – *Földtani Közlöny* **96/1**, p. 481.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1966: NÁRAY-SZABÓ István: Kristálykémia. Akadémiai Kiadó, Budapest 1965. – *Magyar Kémiai Folyóirat* **72/3**, 142–143.

- SZÉKYNÉ FUX V. 1974: SZEPESHÁZY Kálmán: A Tiszántúl északnyugati részének felsőkréta és paleogén korú képződményei. Akadémiai Kiadó Budapest, 1973. – *MTA X. Osztályának közleményei* 7/3–4, p. 10.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1975: G. C. AMSTUTZ (ed.) Spilitic and Spilitic Rocks. Springer-Verlag 1974. – *Földtani Közlemények* 105/2, 244–245.
- SZÉKYNÉ FUX, V. 1982: E. NEMECZ: Clay Minerals, Akadémiai Kiadó, Budapest. Recenzió. – *Acta Chim. Acad. Sci. Hung.* 111, 425–426.

Konferencia beszámolók

- SZÉKYNÉ FUX V. & PANTÓ G. 1959: X. Freibergi Bányász- és Kohászkongresszus (1958. május 28–31.) geokémiai közéleti és értekezési előadásai. – *Földtani Közlemények* 89, p. 246.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1960: Beszámoló az 1959. okt. 5–10. között az MTA Geokémiai Főbizottsága által megrendezett geokémiai konferenciáról. – *Földtani Közlemények* 90/2, 243–246.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1968: A Kárpát-Balkán földtani asszociáció VIII. kongresszusa és annak magmás-metamorf vonatkozásai. – *MTA X. Osztályának közleményei* 2.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1975: Az International Confederation for Thermal Analysis (ICTA) 4. Nemzetközi konferenciája Budapest, 1974. júl. 8–13. – *Földtani Közlemények* 105/1, p. 92.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1976: Beszámoló a Szlovák Földtani Társulat XX. Országos Geológiai Kongresszusáról. – *Földtani Közlemények* 106/3, p. 307.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1985: Beszámoló a Nemzetközi Geológiai Unió (IUGS) Magmás Kőzetrendszertani Albizottságának Granadában (Spanyolország) tartott munkaértekezletéről (1983. szeptember 2–9.). – *Földtani Közlemények* 115/1–2, p. 213.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1985: Beszámoló a Magyar Tudományos Akadémia és a Szerb Tudományos és Művészeti Akadémia közti devizamentes földtani cseretanulmányutakról. – *Földtani Közlemények* 115/1–2, p. 213.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1985: Beszámoló a Kárpát-Balkán Földtani Asszociáció (KGBA) Magmás-Metamorf Közéleti Bizottságának Nagybányán (Baia Mare) tartott munkaértekezletéről (1983. október 10–14.). – *Földtani Közlemények* 115/1–2, 214–215.

Ismeretterjesztő kiadványok

- SZÉKYNÉ FUX V. 1949: Közéleti Kirándulás a Dobogókőre. – *Természetbarát* 29/4, p. 3.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1984: Telkibánya aranya nyomában. – In „Zempléni Tájvédelmi körzet” c. kiadvány. Miskolc, 16–18.

Fontosabb kéziratok kutatási jelentései

- SZÉKYNÉ FUX V., CSAJÁGHY G. & SCHERF E. 1956: Eljárás kálitrachitnak és egyéb káliföldpát tartalmú kőzetnek vízben oldható kálisóra való feldolgozására. – Szabadalmi leírás. 142. 890. szám. 12 1–6. osztály – Ca – 69. alapszám 1956. január 15.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1958: Hazai trasszok mikroszkópos vizsgálata. Riolituffa (trassz) Rátka V. – Kézirat, ELTE Ásvány-Közéleti Tanszék, 2 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1958: Szakértői jelentés a bulgáriai Zlatic baritjának szennyező ásványairól. – Kézirat ELTE Ásvány-Közéleti Tanszék, 8 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1966: A Telkibánya 2. perspektivikus alapfúrás összefoglaló földtani jelentése. – Kézirat Budapest 205. p. (+ grafikonok, ábrák, táblák, térképek, táblázatok)
- SZÉKYNÉ FUX V. 1968: Telkibánya petrometallogenezise és a kárpáti neogén ércesedések. – Kézirat, akadémiai doktori értekezés Budapest 420 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1970: Értékelő jelentés nagytisztaságú olomazid vizsgálatáról. – Kézirat ELTE Közéleti-Geokémiai Tanszék, 9. p. + 3 fotótábla
- SZÉKYNÉ FUX V. 1970: Ore Formation of Telkibánya and its Connections to the Carpathians. Publishing House of the Hungarian Academy of Sciences, 266 pages, 60 figures, 79 tables, 15 supplements, (in Hungarian, with an English resumé).
- SZÉKYNÉ FUX V. 1971: Összefoglaló jelentés az ásvány-közéleti, geokémiai vizsgálatokról. Geokémiai minősítés és neutronaktiválás szelvényezés összehasonlítása a hazai érc- és ásványbányák művelésénél c. témához. – Kézirat ELTE Közéleti-Geokémiai Tanszék Bp. 20 p.

- SZÉKYNÉ FUX V. 1971: Összefoglaló jelentés talajminták speciális mineralógiai vizsgálatáról. – Kézirat ELTE Kőzettan-Geokémiai Tanszék. 2 p. + 3 tábla
- SZÉKYNÉ FUX V. 1972: Római kori téglák anyagának származása. – Kézirat, az MFT Agyagásványtan Szakosztályának konferenciáján elhangzott előadás, 11. p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1972: Vizsgálati jelentés a mangán-, bauxit kutatófúrások földtani, ásványtani és kőzettani vizsgálatáról. Geokémiai minősítés és neutronaktíválás szelvényezés összehasonlítása a hazai érc- és ásványbányák művelésénél c. témához. – Kézirat, ELTE Kőzettan-Geokémiai Tanszék 56 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1973: Vizsgálati jelentés mangán kutatófúrások ásványtani, kőzettani és egyidejű neutronaktíválásos vizsgálatáról. Geokémiai minősítés és neutronaktíválásos szelvényezés összehasonlítása a hazai érc- és ásványbányák művelésénél c. témához. – Kézirat, ELTE Kőzettan-Geokémiai Tanszék 23 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1974: Rm-94 sz. fúrás anyagvizsgálati jelentése. – Kézirat, KLTE Ásvány- és Földtani Tanszék 57 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1975: Jelentés a Recsk-101. sz. mélyfúrás flottálással dúsított ércminták anyagvizsgálatáról. KLTE Ásvány- és Földtani Tanszék 62 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1976: Harminc éve hunyt el HOFFER András. – Kézirat, elhangzott az MFT ülésén 17–27.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1976: Jelentés a Recsk-112. sz. fúrás anyagvizsgálatáról. – Kézirat, KLTE Ásvány- és Földtani Tanszék 85 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1978: Jelentés a Recsk Rm-128. sz. fúrás anyagvizsgálatáról. – Kézirat, KLTE Ásvány- és Földtani Tanszék 99 p.
- SZÉKYNÉ FUX V., KOZÁK M., GYURICZA GY., SZÓÓR GY., BARTA I., NYILAS I. & BALÁZS É. 1980: A Teresztenye-1. és -2., Szőlősdó-3. sz. fúrások komplex földtani-üledékkőzettani feldolgozása. – Kézirat, KLTE Ásvány- és Földtani Tanszék 154 p.
- SZÉKYNÉ FUX V. 1981: Magyarország ÉK-i részének mélyszinti vulkánossága. – Kézirat, KLTE 1979–1980. évi állami megbízási kutatások. I. Társadalom és Természettudományok c. kiadványból. Műv. Min. Tudományszervezési és Informatikai Intézet. 319–321.
- SZÉKYNÉ FUX V. & KOZÁK M. 1982: A Tiszántúl felszín alatti neogén vulkánossága. I–III. kötet. – Kézirat, Megbízásos kutatás, OFG Adattár, 1–370.
- SZÉKYNÉ FUX V., KOZÁK M. & PÜSPÖKI Z. (szerk.) 1998: Kelet-Magyarország fedett neogén vulkanológiai térképe 1:500 000, 8 db 1:200 000-es szerkesztési lappal együtt – Kézirat, KLTE
- SZÉKYNÉ FUX V., KOZÁK M. & PÜSPÖKI Z. (szerk.) 1998: Magyarázó Kelet-Magyarország fedett neogén vulkanológiai térképéhez 1:500 000 – Kézirat, KLTE, (Készült az ICGP 356/7 Mcs „Kárpát-medence neogén vulkanizmusa” 1:1 000 000 térképéhez)

KOZÁK MIKLÓS